సీరియల్

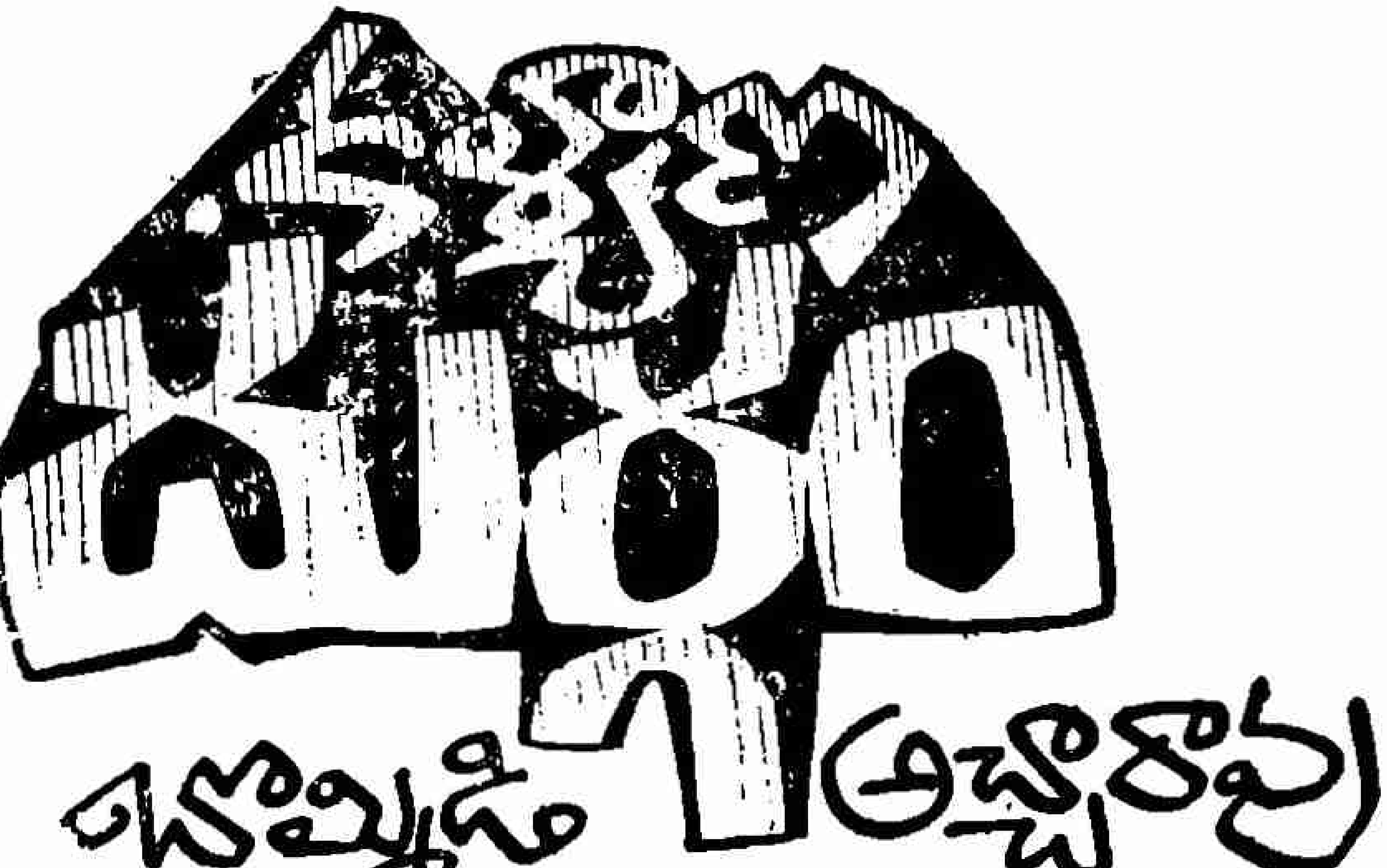

(గత సంచిక తరువాయి)

అది అంత తేలికైన పనికాదేమో! మనతో మాట్లాడిన కళ్యాణస్వామి అనుచరుడు దుర్గం రెండో ద్వారం దగ్గర కదా మనల్ని ఎదురుచూడమన్నాడు! అక్కడ రాళ్ళ గుట్టలు ఏవో వుంటాయని, వాటి వెనక దాక్కొని వుండమని చెప్పాడు కదా, పోయి చూద్దామా?"

"మరి మిస్ దీప్తి అరుపులు....?" హిమవంత్ మాటతో తక్కిన యిద్దరు సాభిప్రాయంగా మాశారతని వంక.

"ఎందుకో మళ్ళీ వినిపించలేదు. నాకు చాలా ఆందోళనగానే వుంది ఆమె కేమయిందోనని! కాని చూస్తూ చూస్తూ పులి బోనులో తలపెట్టబోతున్నాం. ముందు జాగ్రత్త తీసుకోవటం చాలా అవసరం...." అన్నాడు కార్తీక్.

అశ్విని వెంటనే, "ఇంతదాకా వచ్చాక మనం ఏమయి

పోయినా ఫరవాలేదు! ఓ పక్క మిస్ దీప్తి ఆపదలో వుంది. మరోపక్క వర్మ అభిలాష్ వీళ్ళకు చిక్కివుండొచ్చునని నిరారణగా తెలుస్తోంది. ఇంకా ఉపేక్షించటం దేనికి? మన ముగ్గురి ప్రాణాలకోసమా?" అన్నాడు ఆవేశంగా.

కార్తీక్ హిమవంత్ కూడా అతని మాటలకు బాగా ఉత్తేజితులయ్యారు.

కార్తీక్ తుపాకీని ఫర్మ్‌గా పట్టుకున్నాడు. అశ్విని అప్పటికే ముఖద్వారానికున్న చిన్న గేటు ద్వారా లోపలికి అడుగు పెట్టబోయినవాడల్లా చటుక్కున తలతిప్పి స్నేహితులిద్దరివంకా చూసి, "ఎవరో యిటేవస్తూన్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లో శూలాలున్నాయి. ఎటాక్ చేద్దామా?" అన్నాడు.

కార్తీక్ వెంటనే, "వద్దు, వద్దు! వాళ్ళ కళ్ళబడటం మంచిది కాదు! వాళ్ళని పోనివ్వు. మనం తర్వాత లోపలికి వెళ్దాం. మన ఉనికి శత్రువులకి తెలిసిపోతే మనవాళ్ళు మనకి దక్కరు!" అన్నాడు.

అశ్విని అప్పటికే గేటు బయటికి వచ్చేశాడు.

ముగ్గురు చకచక దుర్గం రెండో ద్వారం దగ్గరికి హడావిడిగా పరుగెత్తి, చిదానందుడు చెప్పిన రాళ్ళ గుట్ట వెనక దాక్కున్నారు.

కాసేపటికి నలుగురు అనుచరులు అటుగా రావటం వాళ్ళకు కనిపించింది. నలుగురి చేతుల్లోనూ శూలాలున్నాయి! ఎవరికోసమో వెతుకుతున్నట్టుగా వున్నాయి వాళ్ళ చూపులు! జాగ్రత్తగా అడుగులో అడుగేసుకుంటూ వస్తున్నారు.

"వీళ్ళు నలుగురు వేరే వ్యక్తులు మనతో మాట్లాడిన

వాళ్ళు కాదు! అంటే కళ్యాణస్వామికి నమ్మినబంటులు, మనకు నూటికి నూరుపాళ్ళు శత్రువులు అన్నమాట!" అన్నాడు కార్తీక్.

అశ్వని, హిమవంత్ ఏదో అనాలని నోళ్ళు తెరవబోయి, ఆ అనుచరులు రాళ్ళగుట్ట దగ్గరగా రావటంతో మౌనం వహించాడు. అనుచరులు కొద్దిక్షణాలు రాళ్ళగుట్ట దగ్గరే నిల్చున్నారు.

"చిదానందుడు చెప్పింది నిజమే నేమో, ఆ వ్యక్తులు అతనికి కనిపించలేదేమో .." అన్నాడో వ్యక్తి వరదుడితో.

వరదుడు కోపంగా చూశాడతనివంక. "నీకేం తెలుసు చిదానందుడి సంగతి? ఎన్నాళ్ళుగానో, మన కళ్యాణస్వామిని మట్టుబెట్టి, నిధి స్వాధీనం చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. కాని పన్నెండేళ్ళుగా మన గురువుగారికి తెలియని నిధి రహస్యం తనకేం తెలుస్తుందని సంకోచించాడిన్నాళ్ళు స్వామీజీ నిధి దగ్గరకు పోవటానికి దారి కానక యిన్నాళ్ళుగా దేవిని ఉపాసిస్తున్నా ఫలితం కనిపించలేదు. కాని ఎవరో ఊరు పేరు తెలీని యీ మనుషులికి ఆ రేకు కనపడటం చాలా చిత్రంగా వుంది!....ఆ రేకుకోసమే శత్రువులతో చిదానందుడు లాలూచీపడి ఉంటాడని నా గట్టి నమ్మకం!" అన్నాడు.

వింటున్న ముగ్గురు ఉలిక్కిపడి ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

"కాని, స్వామీజీ అంత ఘోరంగా అతన్ని చంపేస్తారని మనమెవరమూ ఊహించలేకపోయాం!" అన్నాడొక అనుచరుడు.

కార్తీక్, అశ్వని, హిమవంత్ త్రుళ్ళిపడ్డారు. అంటే

ఆ వ్యక్తి — చిదానందుడు — కళ్యాణస్వామి చేతిలో చచ్చిపోయాడా? యేమిటి కారణం? తమతో అతను, అతని సహచరులు మాట్లాడుతుండగా ఎవరు చూశారు? ఈ నలుగురిలోను ఎవరో చూసి వుండాలి!

వరదుడు విచారం సూచించే స్వరంతో, “నేనూ అనుకోలేదు. అనవసరంగా గురువుగారిమీద తిరుగుబాటు చేశాడు. అందుకే కళ్యాణస్వామికి కోపమొచ్చి తల నరికేశాడు. ద్రోహానికి ఫలితం అనుభవించక తప్పదు కదా!” అన్నాడు.

“స్వామీజీ పన్నెండేళ్ళుగా యీ కళ్యాణదుర్గంలో అన్వేషిస్తున్నారు కదా, ఆ రాగిపలక విషయం ఆ మాత్రం తెలుసుకోలేకపోయారా?”

“అదే విచిత్రం! ఆయన యిదివరలో నిధి తవ్వటం కోసం ఎంతో ప్రయత్నించారట. కాని కళ్యాణదుర్గం అంతా తవ్విపోసినా నిధి దొరకలేదట! అప్పట్నుంచి దేవీ ఉపాసన మొదలెట్టారు. క్షుద్రశక్తుల్ని వశపరచుకున్నారు. వాటి సాయంతో నిధి దారి కనుక్కోవాలని ఆయన ప్రయత్నం....” వరదుడు అన్నాడు.

“మరి దారి కనుక్కోలేక పోయారెందుకని?”

“క్షుద్ర దేవతలు తమకి కన్నెపిల్ల రక్తంతో తర్పణ చెయ్యమని అడిగారుట. అందుకే ఆ పిల్లని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా తెచ్చారు గురువుగారు!”

“మరి బలిచ్చేస్తే దేవి నిధికి దారిచూపిస్తుందికదా, యిక ఆ రాగి రేకుతో పనేమిటి?”

“రాగి రేకుతో నిధి దాచిన స్థలం, అది చేరటానికి దారి, గుర్తులతోసహా చక్కగా చూపించబడి వుంటుందట! అది దొరికివుంటే, అసలు మన కళ్యాణస్వామి

యీ దేవి ఉపాసనలు, బలుల గొడవకే పోయుండేవాడు కాదు...."

"మరి యిన్నాళ్ళుగా, యింత దగ్గర్లో ఉన్న ఆ నిధి రహస్యం చెప్పే రాగిరేకును ఎందుకు వెతుక్కోలేదు?"

వరదుడు నవ్వి, "అది చిదంబర రహస్యం! అక్కడ పర్ణశాలలో వున్నది నిజంగా తపస్సు చేసుకునే మునీశ్వరు డెవరో అనుకున్నాం కదా యిన్నాళ్ళు!" ఓ క్షణం ఆగాడు.

తక్కిన ముగ్గురు చెవులప్పగించి వింటున్నారు. శాస్త్రిగారి బృందం కూడా చాలా ఆసక్తిగా వింటున్నారు.

"ఈ దుర్గాధిపతి కళ్యాణవర్మ ఓసారి బలవంతుడైన శత్రువు నెదుర్కోవలసి వచ్చిందట! అయితే దురదృష్టవశాత్తు ఓడిపోవటం జరిగిందట. ఆడవాళ్ళు ప్రాణత్యాగం చేసేశారట! అప్పటికి రాజవంశానికి ఒకేఒక వారసుడు మిగిలాడట! ఈ ఆస్తి యావత్తు తన కొడుకుకే చెందాలని కళ్యాణవర్మ అనుకున్నాడట. అందుకే బంగారాన్నంతా ఓచోట పాతిపెట్టి, ఆ నిధికి దారి, తక్కిన ముఖ్యమైన వివరాలు సంస్కృతంలో ఓ రాగి పలకమీద వివరంగా రాసి, దాన్ని తన నమ్మినబంటు నెవరికో యిచ్చాడట. ఆ తర్వాత కళ్యాణవర్మ శత్రువులతో వీరోచితంగా పోరాడి, వీరస్వర్గం పొందాడని చెప్పుకుంటారు.

పర్ణశాలలో తపస్సు చేసుకునే సిద్ధుడ్ని చూశారు కదా! అతనక్కడ యెందుకున్నాడో ఎన్నాళ్ళుగా వున్నాడో తెలుసుకోవాలని మన కళ్యాణస్వామి ప్రయత్నించారు. కాని అతను నిత్యం ధ్యాన సమాధిలో వుండి మన గురువుగారికేమీ సమాధానం చెప్పలేదు. అతను కళ్ళే తెరిచేవాడు కాదు. అతనివల్ల మనకలాంటి

ప్రమాదం లేదని గ్రహించిన గురువుగారు అతని జోలి కెన్నడూ పోలేదు.

కాని రాగిపలక సిద్ధుడి దగ్గరే దొరకటం, అదీ ఎవరో పరాయివాళ్ళకు దొరకటం—మన గురువుగారికి ఆశ్చర్యంతో పాటు ఆనందం కలిగించింది. వెంటనే రాగిఫలకం తెమ్మని మనందర్నీ ఆజ్ఞాపించాడు-ఇదీ విషయం!"

తక్కిన అనుచరులతో బాటు కార్తీక్ బృందం నోళ్ళు తెరుచుకొని విన్నారు. రాగిఫలకం వెనక యింత కథ దాగున్నదంటే చాలా అద్భుతమనిపించింది వాళ్ళకు!

అనుచరుల్లో ఒకడు అడిగేడు కూడా. "మరి రాగిఫలకం దొరికితే, ఆ అమ్మాయిని క్షుద్రదేవతలకు బలివ్వవలసిన పనిలేదు కదా....!" అన్నాడు.

"ప్రస్తుతం కళ్యాణస్వామి ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నట్టే! కాని ఆ పిల్లను మాత్రం ఆయన వదిలిపెట్టడు. ఓ రహస్యం చెప్పనా....ఆ పిల్లను మన స్వామీజీ వరించారు. నిధి దొరకగానే ఎక్కడికో దూరదేశాలకు ఆ పిల్లను తీసుకుపోదామని ఆయన ఉద్దేశ్యం!"

కార్తీక్ గుప్పిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. అతని దవడ కండరం ఉబ్బింది. ఆవేశంతో ఛాతీపొంగింది. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు బరువయ్యాయి.

"సరే యిప్పుడు జరగబోయేది ఆలోచించు. ఆ వ్యక్తులేమయ్యారో జాడలేదు. మాళిగలోకి వెళ్ళి చూద్దామా?" అన్నాడొకడు.

"ఒకవేళ మాళిగలోపల అసిపంజరాల నాట్యం చూశాక వెనక్కు తిరిగి టైగర్ హిల్స్‌కి పారిపోయారేమో...."

"ఆసమయంలో వెళ్ళటం జరిగే పనికాదు. సారంగంలో

కన్నుచించుకున్నా ఏం కనిపించలేదు! నా ఊహే నిజమయితే వాళ్ళపాటికి ఈ దుర్గం చుట్టుపక్కలే ఎక్కడో దొరకవచ్చు!"

"చిదానందుడు మనవాళ్ళను వెంట తీసుకువెళ్తూ నాలుగు కాగడాలు పట్టుకెళ్ళాడుకదా! వచ్చినపుడు రెండే వున్నాయి. అంటే తక్కిన రెండూ యేమయినట్టు....?"

వరదుడు అతనివంక ప్రశంసాపూర్వకంగా చూసి, "బాగా కనిపెట్టావే! అవి రెండూ శత్రువులకిచ్చి ఉండాలి మనవాళ్ళు! అంటే శత్రువులతో చిదానందుడు ఎంత గాఢంగా స్నేహం చేశాడో అర్థమయిందనుకుంటాను....!" అన్నాడు.

"అయితే యింకా ఆలస్యమెందుకు? దుర్గానికి యీ పక్కనుంచి యిద్దరం, ఆ పక్కనుంచి యిద్దరం వెతుకుదాం!"

"అలాగే, పదండి పోదాం!"

అప్పటికప్పుడు రెండు జట్లుగా ఏర్పడినవాళ్ళు అటు యిటు చెదిరిపోయారు.

* * *

"వాళ్ళు కాసేపట్లో మన ఉనికి కనిపెట్టడం ఖాయం! ఎటుపోయి దాక్కోగలం?" అన్నాడు హిమవంత్.

"వాళ్ళు యిద్దరు చొప్పున కదా వెతుకుతున్నారు?! వాళ్ళు రెండు బేచ్ లుగా దుర్గం మొదటి ద్వారం దగ్గర్నుంచి రెండు పక్కలకు విడిపోగానే, మనం ముఖ ద్వారం దగ్గరకు చేరుకొని, లోపలకు ప్రవేశించాలి!" అన్నాడు కార్తీక్.

"నాకో ఆలోచన వస్తోంది" అన్నాడు అశ్విని

యింతలోనే.

"ఏమిటది?" కార్తీక్ అడిగాడు.

"మరేం లేదు, ఇద్దరు చొప్పున వాళ్ళు యీ పక్కనుంచి ఆ పక్కకు తిరిగే లోపల మనం వాళ్ళని చంపేస్తే....?"

"పొరపాటున తప్పించుకొని ఒక్కడు పారిపోగలిగినా మన సంగతి తెలిసిపోదా?"

"అదీ నిజమే!"

"అదీకాక మన దగ్గర వున్న తూటాలు యిప్పుడే ఖర్చయిపోతే శర్మగారిని, అభిలాష్‌ని, దీప్తిని ఎలా రక్షించుకోగలుగుతాం? మన ఆత్మరక్షణ యెలా చేసుకుంటాం?"

కార్తీక్ చెప్పింది సబబుగానే అనిపించింది.

నలుగురు అనుచరులు విడివిడిగా బయల్దేరి ముఖద్వారం మీదుగా అటు యిటు వెతకటానికి, విడిపోగానే ముగ్గురు రాళ్ళగుట్ట వెనకనుంచి చకచక దుర్గం ద్వారం దగ్గరకు చేరిపోయారు. చిన్న ద్వారం తెరిచే ఉన్నది!

ముగ్గురు ఒకరివెంట మరొకరు లోపలికి ప్రవేశించారు. కార్తీక్, అశ్విని తుపాకీలు జాగ్రత్తగా పట్టుకొని చుట్టూ పరీక్షగా చూసి అడుగులు ముందుకు వేశారు. హిమవంత్ చెవులొగ్గి ఎంత చిన్న శబ్దమయినా శ్రద్ధగా ఆలకిస్తూ వాళ్ళతో అడుగులు వేశాడు.

"అదిగో, కుడివైపు ఏవో రాతిగదుల్లాంటివి కనిపిస్తూన్నాయి, అటుపోదాం పదండి!" అన్నాడు కార్తీక్. అశ్విని, హిమవంత్ అతనితోపాటు చురుగ్గా అడుగులు వేశారు.

కార్తీక్ చటుక్కున ఆగిపోయాడు. పక్కనుంచి ఎవరో నడచివస్తున్న అడుగుల సవ్వడి స్పష్టంగా విని

పిస్తోంది. హిమవంత్, అశ్విని కూడా విన్నారు.

"అశ్వనీ, తొందరపడి కాల్చకు. ముందు ఆ వచ్చే వెవరో కన్ఫర్మ్ చేసుకో" అన్నాడు కార్తీక్ హెచ్చరికగా.

అకస్మాత్తుగా వారిముందు ఓ విచిత్ర వ్యక్తి వచ్చి నిలుచున్నాడు. అతన్నిదివరకు ఎక్కడా వాళ్ళు చూసి వుండలేదు. దాదాపు ఏడడుగుల పొడవున్నాడు. గడ్డాలు మీసాలు బారుగా పెరిగిపోయున్నాయి. జుట్టంతా తెల్లబడిపోయి వున్నది. జడలుకట్టి ఎర్రరంగుకి మారిపోయి వుంది. ఒంటిమీద చీలికలైపోయిన గావంచా మాత్రం వున్నది. అతని చేతుల, కాళ్ళ గోళ్ళు బాగా పొడవుగా పెరిగి వున్నాయి. వయస్సు ఎనభైకిపైగా వుండచ్చు.

అయితే అతని ఆకారం ఎంత భయంకరంగా వున్నదో అతనంత శాంత గంభీరంగా వున్నాడు.

అశ్వని, కార్తీక్ అతనికి తుపాకీలు గురిచేసి అలాగే నించున్నారు కాల్చాలా మానాలా అని!

అతను వీళ్ళవంక చూసి మందహాసం చేశాడు.

"నాయనా!—మీ ఆయుధాలు నన్నేం చెయ్యలేవు, వాటిని దించండి!" అన్నాడు మెల్లిగానే అయినా చాలా స్పష్టంగా.

కార్తీక్, అశ్విని అతని మాటలకు మంత్రముగ్ధుల్లా తుపాకీలు కిందికి దించేసి పట్టుకున్నారు.

"మీరు వచ్చిన పనేమిటో నాకు తెలుసు! మీ స్నేహితురాలు అపదలో వున్నది. ఓ మాంత్రికుడి చెరలో వుంది. ఆమెతోపాటు మీ మరో యిద్దరు స్నేహితులు కూడా మాంత్రికుడికి బందీగా వున్నారు. ఆ మాంత్రికుడి

పేరు కళ్యాణస్వామి. అవునా....?" అన్నాడు అతను.

ఆ మనిషిని చూస్తుంటే ఠాగ్రీక్ బృందానికి భయం కలగటంలేదిప్పుడు. ఆసక్తి, ఆశ్చర్యం కలిగాయి.

"మీరెవరు? కళ్యాణస్వామితో మీకేమిటి సంబంధం? ఈ సంగతులన్నీ మీకెలా తెలుసు?" అన్నాడు ఠాగ్రీక్.

"నాకు యింకా చాలా సంగతులు తెలుసు. మీకు దోవలో ఓ రాగిఫలకం దొరికింది. దానిలో నిధికి సంబంధించిన రహస్య సమాచారం లిఖింపబడి వుంది. ఆ నిధి కొన్ని వేలకోట్ల రూపాయిల విలువగల బంగారం. ఇదే కళ్యాణ దుర్గంలో ఎక్కడో పాతిపెట్టబడివుంది. దానికోసమే స్వామి పన్నెండేళ్ళుగా యిక్కడ అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్నాడు. చాలా, యింకా వివరాలు కావాలా?" అన్నాడతను అదే చిరునవ్వులే.

ఠాగ్రీక్, అశ్విని, హిమవంత్ చేష్టలుడిగి అతన్నే చూస్తున్నారు.

"ఇంతకీ మీరెవరో చెప్పలేదు...."

"ఆ వివరాలన్నీ తర్వాత చెపుతాను. మీకు హితుడ్నే. నామీద నమ్మకముంటే మారు మాట్లాడకుండా నాతో రండి!" అన్నాడతను.

"మా స్నేహితులు ఎక్కడ బంధింపబడ్డారు?"

"అదిగో, ఆ కనబడే రాతి గదిలో—అదే కళ్యాణ స్వామి నివాసం!"

"ముందు వాళ్ళను ఆపదనుంచి తప్పించవలసిన అవసరముంది...."

"అది మీ చేతకాదు."

"ఏమిటి మీర నేది?

"కళ్యాణస్వామికి ఎదురుతిరిగిన మనిషి బతికి బట్ట కట్టడం యింతదాకా జరగలేదు. మిమ్మల్ని ప్రాణాలతో విడిచిపెట్టడు యిలాగే వెళ్తే!"

"మరి....?"

"అతన్నెలా జయించాలో నేను చెపుతాను!"

"ఈలోపల మా వాళ్ళకు తనేమయినా ఆపద తల పెడితే....?"

"రాగిఫలకం అతనికి దొరికేవరకు మీ వాళ్ళ ప్రాణాల కెలాంటి ప్రమాదం లేదు!"

"కాని అతనికి రాగిఫలకం యీపాటికి దొరికిపోయి ఉంటుంది. అది మా స్నేహితుల్లో ఒకరి దగ్గర వున్నది!"

అతను ముగ్ధమోహనంగా నవ్వాడు. ఇప్పుడు అతని చేతుల్లో నల్లటి రంగుమారిన రాగిఫలకం — ప్రత్యక్షమయింది.

"ఇదే రాగిరేకు. మీ స్నేహితుడి దగ్గర్నుంచి నాకిది వరకే చేరిపోయింది!" అన్నాడతను.

ముగ్గురు అతనివంక, అతని చేతిలోని రాగిరేకువంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు. ఆ పచ్చటి వెలుగ్లో రాగిరేకు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అది తాము సిద్ధుడిలాంటి ముసలాయన దగ్గర్నుంచి తీసుకున్న రాగిరేకే అనటానికేం సందేహంలేదు. దానిమీది గుర్తులు, మాటలు, సంకేతాలు కార్తీక్ బాగానే గుర్తుపెట్టుకున్నాడు!

"ఇది దొరికేవరకు మీ వాళ్ళ ప్రాణాలకు ప్రమాదం లేదు! ఈలోపల కళ్యాణస్వామిని ఎలా మట్టుబెట్టాలో ఆ సులభోపాయాలన్నీ నేను చెపుతాను. మీ స్నేహితుల కెలాంటి ప్రమాదం రాకుండా నే చూస్తాను, నాదే హామీ!" అన్నాడతను.

అతన్ని ఇంకా అనుమానించటం అమానుషమనిపించు కుంటుందనిపించింది ముగ్గురికీ. అతను చెప్పిన విషయాలన్నీ చాలా వాస్తవంగా ఉన్నాయి. కళ్యాణస్వామిని తాము ఎదుర్కొని పోరాడటం సాధ్యమయ్యే విషయంకాదు!

వర్మ, అభిలాష్, దీప్తి యిప్పటికే బందీలుగా అతనికి చిక్కిపోయారు. తెలివిగా వాళ్ళని రక్షించటమేకాక, తమ ప్రాణాలు కూడా కాపాడుకోవాలి. ఏ క్షణంలో నైనా తమని వెతకటానికి వెళ్ళిన అనుచరులు తిరిగి రావచ్చు. ఇంకా తాము యిక్కడే నిల్చునివుంటే తమ ఉనికి తామే బయటపెట్టుకున్నట్టే అవుతుంది.

కార్తీక్, అశ్విని, హిమవంత్ అతని వెంట నిస్సంకోచంగా బయల్దేరారు.

కళ్యాణదుర్గానికి ఎడమవైపుగా వున్న సన్నటి ఇరుకు బాటవెంట అతను ముందు నడుస్తున్నాడు. కార్తీక్ బృందం అతన్ని అనుసరించి వెళ్తున్నారు.

* * *

“నా పేరు వసంతవర్మ” అన్నాడతను.

ఓ సన్నటి బిలంగుండా వాళ్ళను యెక్కడికో తీసుకు వెళ్ళాడతను. అక్కడికి యెడమపక్కగా మరో ముఖ ద్వారం ఉన్నది. తలెత్తి పైకి చూస్తూనేగాని అదెంత ఎత్తున్నదో అంచనా కట్టడం సాధ్యంకాలేదు వాళ్ళకి! ముమ్మూర్తులా తాము లోనికి ప్రవేశించిన ముఖద్వారాన్ని పోలి వున్నది! ఆ ద్వారం పక్కగా కుడిపక్కకు మరో చిన్న బాటద్వారా బిలానికున్న రాతిని తొలగించి, లోనికి దారితీశాడతను.

కార్తీక్ బృందాన్ని చిరునవ్వుతో చూసి, “ఇదే, నా నివాసం, లోపలికి రండి!” అన్నాడు.

ఆ బిలం లోపల ఓ కాగడా వెలుగుతోంది! ఆ కాగడా వెలుగులో ఆ బిలంలో వున్న సామగ్రి వాళ్ళ కంటబడింది.

ఓ ఎత్తయిన నునుపుదేరిన బండమీద దర్భాసనం పరచబడి ఉన్నది! దానిమీద అతను కూచుని, వాళ్ళు ముగ్గుర్నీ కూచోమని ఆదేశించాడు. నేలమీద దర్భ పుల్లలతో చేసిన చింకి చాపలున్నాయి.

కాత్రీక్, అశ్వని, హిమవంత్ వాటిమీద కూచున్నారు. సొరకాయ డొప్పవంటి ఓ డొప్పతో మంచినీరు కొన్ని పళ్ళు వాళ్ళముందు పెట్టాడతను.

"వీటిని తీసుకొని సేద తీర్చుకోండి! నా దగ్గర ఇంతకు మించి ఆహారమేం లేదు!" అన్నాడతను.

వాళ్ళు ముగ్గురు అతని ఆతిథ్యానికి చాలా సంతోషించారు. నిజానికి ఆకలితో వాళ్ళ కడుపులు నకనకలాడుతున్నాయి. అతనిచ్చిన పళ్ళు తీసుకొని ఆకలిబాధ తీర్చుకున్నారు.

ఆ బిలంలో అంతకుమించి సామగ్రి మరేం కనిపించ లేదు వాళ్ళకు!

వాళ్ళ ముఖాల్లో కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తూన్న ఆశ్చర్యాన్ని అతను గమనించి చల్లగా నవ్వాడు.

"నా గురించి చెప్పుకోకుండా మిమ్మల్ని యిక్కడికి తీసుకురావటం మీకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోంది కదూ!" అన్నాడు.

కాత్రీక్ "అవును తాతగారూ! మీరెవరైనా, మాకు హితులని ముందే చెప్పారు. మీ గురించిన వివరాలు మీ అంతగా మీరే చెప్తారని మాకు తెలుసు, అందుకే తొందరపడి అడగలేదు!" అన్నాడు.

"నా పేరు వసంతవర్మ!" అన్నాడతను.

ముగ్గురు తలలూపారు.

"మీరు దారిలో చూసిన మునిలాంటి వ్యక్తి నా అన్న మాణిక్యవర్మ" అన్నాడు వసంతవర్మ

సిద్ధుడి రూపం ముగ్గురి కళ్ళలోను మెదిలింది.

"మీకు మరింత ఆశ్చర్యం కలిగించే మరో విషయం విషయం—యీ కళ్యాణదుర్గాన్ని నిర్మించిన కళ్యాణవర్మ ఆస్థానంలో ప్రధానామాత్యులుగా పనిచేసిన ప్రసేనవర్మ మా ముత్తాతగారు" అన్నాడు వసంతవర్మ.

"అంటే....?"

"కళ్యాణవర్మ ప్రభువులు చనిపోయేముందు తను నిధి యొక్కడ నిక్షిప్తం చేసినదీ ఓ రాగిరేకుమీద వివరంగా రాసిపెట్టి దాన్ని మా ముత్తాతగారికిచ్చి, దాన్ని తమ కుమారుడు, కళ్యాణదుర్గానికి ఒకే ఒక వారసులు అయిన రాజకుమారులు ప్రశాంతవర్మకు అందచెయ్యమని మా ముత్తాతగారిని ఆదేశించారు. కాని ప్రశాంతవర్మగారి జాడ తెలియలేదు.

మా ముత్తాతగారు చనిపోతూ ఆ రాగిరేకును మా తాతగారికి ఆయన మా తండ్రిగారికి, అలా ఆయనన్నుంచి ఆ రాగిఫలకం అన్నదమ్ములైన మా యిద్దరికీ అందజేయ బడింది. మా వంశం రాజభక్తికి అంకితమయినది కావటం వల్ల, ఆ రాగి ఫలకాన్ని యీనాటివరకు మా వద్ద పదిల పరిచాం.

మా అన్నగారు నేను కూడా బ్రహ్మచారులమే కావ టంతో మా తదుపరి ఈ రాగిరేకు నందచేయటానికి మాకు వారసులు లేరు! అయినా ఏనాటికైనా రాచ

వంశ వారసులు వస్తే మేమే అందచెయ్యాలని యీ రాగి ఫలకాన్ని మాతో పదిలపరిచాం.

మా అన్నగారికి యోగ విద్య తెలుసు! ఆయన తన యోగమాయతో రాగిఫలకాన్ని తన శరీరంలో ఒక భాగమన్నట్టుగా పదిలంగా దాచిపెట్టారు. అది యీ రోజు మీ కళ్ళబడిందంటే, మా అన్నగారు శాశ్వతంగా తనువు చలించారని నాకు తెలిసింది. మీ స్నేహితుడి నుంచి నేనే యీ రాగిఫలగాన్ని అతనికి కూడా తెలీకుండా వశపరుచుకున్నాను. అది యింకా తనతోనే వున్నదని అతననుకుంటూ వుండొచ్చు!" అంటూ ముగించాడు వసంతవర్మ.

అతను చెప్పిన విషయాలు ఊపిరి పీల్చటం కూడా మరచిపోయి శ్రద్ధగా విన్నారు.

వసంతవర్మ, మాణిక్యవర్మల్లాంటి స్వామిభక్తి పరాయణులు యింకా ఈ భూమ్మీద మిగిలివుండటం వాళ్ళకు చాలా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

"అయితే మధ్యలో యీ కళ్యాణస్వామి ఎవరు? అతనిక్కడ పన్నెండేళ్ళుగా నివాసమేర్పరచుకొని యీ నిధిని వశపర్చుకోవటానికి యిన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తుంటే మీరెందుకు అతన్ని యథేచ్ఛగా వదిలేశారు? అతను యింతమంది అనుచరులతో యిక్కడ యిన్ని అకృత్యాలు చేస్తుంటే ఎలా సహించి వూరుకున్నారు?" అడిగాడు శార్దూల్.

"మాకు అతనివల్ల యిప్పటిదాకా యెలాంటి ప్రమాదమూ వాటిల్లలేదు. అయినా మా లక్ష్యం వేరు! రాజవంశ వారసుడికి యీ నిధినప్పగించాలి. లేదా యీ నిధి యెవరికీ దక్కకుండా శాశ్వతంగా సమాధి అయి

పోవాలి. అంతే! నిధి రహస్యం తెలిసిన వాళ్ళం మా సోదరులిద్దర మే!

మా సోదరుడివద్ద అతిభద్రంగా యిన్నాళ్ళు దాచ బడిన యీ రాగిరేకు యిప్పుడు నాచేతికొచ్చింది. మా ప్రభువులకోసం నేనిలా నా శరీరంలో ప్రాణమున్నంత వరకు ఎదురుచూస్తూనే వుంటాను. నా అవసానకాలం సమీపించగానే దీన్ని నాశనంచేసి నా ప్రాణం విడు స్తాను. నాకిప్పుడు తొంభై ఎనిమిదేళ్ళు! మరో పదేళ్ళు ఖచ్చితంగా బతుకుతాను!" అన్నాడు వసంతవర్మ.

శ్రోతలు ముగ్గురు ఆశ్చర్యంతో నోళ్ళు తెరిచారు. నూరు సంవత్సరాలు నిండబోతున్న వసంతవర్మలో వృద్ధాప్య ఛాయలు అంతగా కనిపించటంలేదు.

"అయితే — యీనాటివరకు కళ్యాణదుర్గం లోనికి ఎవరూ బయటవ్యక్తులు ప్రవేశించలేదా? ఒకవేళ వచ్చినా వాళ్ళను కళ్యాణస్వామిచేత నియమించబడ్డ మాంత్రికుడు చంపించి వుంటాడు, అవునా?" అడిగాడు అశ్విని.

"ఇంతదాకా కళ్యాణదుర్గాన్ని ఎవరూ చూసినవాళ్లు లేరు! కళ్యాణస్వామి, అతని ఎనమండుగురు అనుచరులు, అతనిచేత పాతాళ మాళిగలో నియమించబడిన యింకో మాంత్రికుడు, అతని అనుచరులూ మాత్రమే చూసి వున్నారు. కళ్యాణ దుర్గాన్ని చూసిన మొట్ట మొదటి నాగరీకులు మీరే! అంటే మీ ఆరుగురు మాత్రమే!" అన్నాడు వసంతవర్మ.

వాళ్ళు ముగ్గురికీ యీ అనుభవం త్రిల్లింగా వుంది. యేనాటి కళ్యాణవర్మ? యెప్పటి రాజవంశం? ఆ నాటి రాజుకి యింకా వారసులు మిగిలివున్నారా? వున్నా,

తమ తండ్రి యీ దుర్గంలో అపారమైన నిధి నిక్షేపాలు దాచిపెట్టి చనిపోయాడని కళ్యాణవర్మ కొడుక్కి తెలియకపోయి వుండొచ్చు.

కళ్యాణవర్మ మునిమనములు యెవరైనా వుండివుంటే వాళ్ళు ఈనాటికి వసంతవర్మ వయసువాళ్ళు అయివుంటారు! వసంతవర్మకే పెళ్ళయివుంటే అతనిక్కూడా ఈపాటికి మునిమనమలుండి వుండేవాళ్ళు! ఈ లెక్కన ఆలోచించుకుంటూపోతే కళ్యాణవర్మ వారసుడికి ఎన్ని తరాల చరిత్ర పూర్తయిందో యిప్పటికి!

కార్తీక్తోపాటు అశ్విని, హిమవంత్ యిదే ఆలోచనలో వున్నారు.

వసంతవర్మ వాళ్ళ మనోగతాభిప్రాయం గ్రహించినట్టుగా చిన్నగా మందహాసం చేసి "రాజవంశానికి వారసుడింకా మిగిలివుంటాడా అని మీలో మీరు నవ్వుకుంటున్నారు కదూ! మూఢభక్తితో యిన్నాళ్ళుగా మా వంశంవాళ్ళు ఈ నిధిని కాపాడుకొంటూ వస్తున్నామని మామీద మీరు ఎలాంటి భావం ఏర్పరచుకున్నారో నేనర్థం చేసుకోగలను! కాని మా రాజభక్తి అలాంటిది! మీ నాగరీకులు దాన్ని అర్థంచేసుకోవటం కష్టం!" అన్నాడు.

వాళ్ళు ముగ్గురు తలలు అడ్డంగా తిప్పి, "మీ రాజభక్తిని శంకించేటంత సాహాసం చేయటంలేదు! మనసారా మీ స్వామి భక్తికి జోహార్లర్పిస్తున్నాం. మేం ఆలోచిస్తున్న విషయం అదికాదు_

ఈ స్వార్థపరుడైన కళ్యాణస్వామి, నిధికోసం ఇంత కాలంగా ప్రయత్నిస్తూంటే అతని ప్రయత్నాలని అదిలోనే మీరెందుకు తుంచలేదు?....అతను పన్నెండేళ్ళుగా

ప్రయత్నించినా నిధి ఎందుకు దొరకలేదు? ఈ దుర్గాన్ని నేలమట్టంచేసి గుల్లగా తవ్వి మరీ నిధి దక్కించుకోవటానికి పన్నెండేళ్ళ కాలం తక్కువదేం కాదని మా నమ్మకం!" అన్నాడు కార్తీక్. తక్కిన యిద్దరిలోనూ అదే సందేహం!

వసంతవర్మ మందహాసంచేసి, "కళ్యాణస్వామి చెయ్యని ప్రయత్నం లేదు! అతను కాళికా ఉపాసకుడు! ఆ ఉపాసనా శక్తితోనే ఇక్కడ, కళ్యాణదుర్గంలో అపారమైన కోట్ల రూపాయిల విలువచేసే నిధి వున్న సంగతి గ్రహించి, సరాసరి వచ్చి యిక్కడ నివాసం ఏర్పరచుకున్నాడు.

అయితే అదృష్టవశాత్తు అతనుపాసించే క్షుద్రదేవతలు బహుశా అన్న దగ్గర యోగమాయతో భద్రపరచి వున్న రాగిపలక గురించిన సమాచారం చెప్పలేక పోయి వుంటాయి. అందుకే కొన్నాళ్ళపాటు ఈ దుర్గంలోని ప్రతిచోటా అనుమానంమీద తవ్వి గోతులుచేసి పెట్టాడు. అయితే అతని కోరిక ఫలించలేదు! అయినా ప్రయత్నం వదల్లేదు.

ఇంతలో రాగిఫలకం మీకు దొరికిన ఉదంతము యెలాగో అతనికి చేరిపోయింది. ఇక నేం నిధి దొరికిపోయిం దనుకుని ఆనందపడిపోతూ, మీ వాళ్ళని ఆ రాగిరేకు కోసం హింసిస్తూ ఉన్నాడు. మీరు రంగంలోకి దిగవలసిన సమయం ఆసన్నమవుతోంది. అతన్నెలా యెదుర్కోవాలో నేను చెపుతాను...." అన్నాడు.

* * *

"ఏరి, వీళ్ళేరి?" అన్నాడు కళ్యాణస్వామి తిరిగొచ్చిన వరదుడ్ని, అనుచరులనీ చూసి.

"అదే అర్థంకావటంలేదు స్వామీజీ! రెండు సొరంగాల్లోనూ పూర్తిగా వెతికి వస్తున్నాం. కాని వాళ్ళ జాడ మాత్రం ఎక్కడా కనిపించలేదు!" అన్నాడు వరదుడు.

కళ్యాణస్వామి నమ్మలేనట్టు చూశాడు. "అదేమిటి, మీరు నలుగురు యిదివరకు వాళ్ళను చూసి, అస్థిపంజరాలతో భయపెట్టినప్పుడే ఆ రాగిఫలకాన్ని వశం చేసుకొని వుండాల్సింది!....అయినా, వీళ్ళ స్నేహితురాలి కోసం ఖచ్చితంగా వాళ్ళిక్కడికి వస్తారని అనుకున్నాను. అందుకే యీమెను ప్రేరేపించి, కేకలు పెట్టించాను. అయినా వాళ్ళు రాలేదంటే—నాకెందుకో నమ్మబుద్ధి కావటంలేదు!"

"వాళ్ళు భయపడి వెనక్కు టైగర్ హిల్స్ వైపు పారిపోయి వుంటారనుకొంటున్నాం స్వామీజీ!" అన్నాడు వరదుడు.

వర్మ విరగబడి నవ్వాడు, వాళ్ళ కంగారు, ఆందోళన చూసి పడిపడి నవ్వాడు. అభిలాష్ భయంగా చూశాడతనివంక.

కళ్యాణస్వామి ఆగ్రహంతో పెడబొబ్బ పెట్టాడు. "ఎందుకలా నవ్వుతావు, నోర్ముయ్యి!" అన్నాడు.

వర్మ నవ్వాపలేదు.

కళ్యాణస్వామి, వర్మ రెండు చెంపలు ఛెళ్ళుఛెళ్ళున వాయించాడు.

"మిమ్మల్నిక ప్రాణాలతో విడిచిపెట్టకూడదు! ఆ రాగిఫలకం తీసుకొని మీ స్నేహితులు పారిపోయారని నాకర్థమయ్యింది. కాని వాళ్ళు యిక్కడికి వచ్చితీరాల్సిందే. నిధి వున్నది ఇక్కడేనని వాళ్ళకి తెలిసిపోయింది. ఈ దుర్గం రహస్యం తెలిసినవాడు అంత తేలికగా

ప్రాణాలతో ఈ సారంగంనించి బయటపడలేడు. పడ నివ్వను! ఈ క్షణమే యెక్కడివాళ్ళక్కడ స్తంభించి పోయేలా చేస్తాను...." అంటూ దేవీ విగ్రహం కాళ్ళ దగ్గరున్న పొడవాటి చేతి ఎముకనుతీసి గాల్లో ఊపి, మనసులో ఏదో స్మరించాడు.

గాల్లో యేదో గుర్తు తెలియని ధ్వనులు వినిపించ సాగాయి' గాలిలో విపరీతమైన వేగం వచ్చింది. అంత వరకు లేని భేదం వాతావరణంలో ఉన్నట్టుండి యెలా వచ్చిందో వర్మకుగాని అభిలాష్‌కిగాని అర్థంకాలేదు. దీప్తికి స్పృహ పోయేలా వున్నది. చిదానందుడ్ని స్వామి నరకటం కళ్ళారా చూసిన దీప్తి బాగా భయపడి పోయింది.

అభిలాష్ సాభిప్రాయంగా వర్మవంక చూశాడు. వర్మకి ఆ చూపుల కర్థం తెలుసు. తొందరపడి కళ్యాణ స్వామితో వాగ్వివాదం పెట్టుకోవద్దనే హెచ్చరిక వుందా చూపులో.

కాని, వర్మ ఆ సలహా లెక్క చెయ్యలేదు. కార్తీక్ వాళ్ళని యెక్కడివాళ్ళ నక్కడ స్తంభింప చెయ్యాలని కళ్యాణస్వామి క్షుద్రశక్తుల్ని ఆహ్వానిస్తున్నాడని అతనికి తెలుసు! కళ్యాణస్వామి ప్రయత్నం ఫలించనివ్వకూడదు! కార్తీక్, అశ్విని, హేమవంత్ కూడా తమలాగే బంధింప బడితే తమని రక్షించే వాళ్ళుండరు!

వర్మ అరిచి చెప్పాడు, "స్వామీజీ, ఆ రాగిఫలకం వాళ్ళదగ్గర లేదు!" అని.

స్వామికి ధ్యానభంగమయింది. కళ్ళు విప్పి వర్మవంక చూశాడు. "ఏమిటి నువ్వనేది?" అన్నాడు.

"రాగిఫలకం మా తక్కిన స్నేహితుల దగ్గర లేదు'

నీ నమ్మినబంటు వరదుడి దగ్గరుంది!" అన్నాడు వర్మ.

వరదుడితోపాటు కళ్యాణస్వామి. తక్కిన అను చరులు త్రుళ్ళిపడ్డారు.

వరదుడు ఆగ్రహాంతో వర్మ దగ్గరకు వెళ్ళి అతని మూతిమీద కొట్టాడు. "అసందర్భ ప్రేలాపనలు చెయ్యకు. ఆ తామ్ర ఫలకం నా దగ్గరెందుకుంటుంది?" అన్నాడు.

వర్మ తొణక్కుండా చెప్పాడు. "మా యిద్దర్నీ దుర్గం ముఖద్వారం దగ్గర బంధించినప్పుడు నా దుస్తుల్లో నుంచి నువ్వు ఆ రాగిఫలకాన్ని తీసుకున్నావు కదా!"

"అబద్ధం! మీ యిద్దరి దుస్తుల్లోనూ కూడా మాకు ఆ ఫలకం దొరకలేదు. మీ జట్టు విడిపోకముందు ఆ రాగిఫలకం మేము నీ చేతుల్లో ఉండటం చూశాం. ఈ మనిషిని ఆ రేకులోని భాషను అర్థం నువ్వడగటం కూడా మేం చూశాం. ఆ వెంటనే ఆ విషయం మా గురువు గారికి చెప్పటానికి మేం వచ్చేశాం. అదే మా పొరపాటు! అక్కడే ఆ రేకును స్వాధీనం చేసుకొని మిమ్మల్ని చంపి పారేస్తే యింతవరకు వచ్చేదికాదు పరిస్థితి!" అన్నాడు వరదుడు ఆవేశపడిపోతూ.

వర్మ—కళ్యాణస్వామిలో తలెత్తిన అనుమాన బీజానికి తన మాటలతో మరింత బలాన్ని చేకూర్చాడు. "స్వామీజీ, అతన్ని నమ్మకండి! అతని మాటలు నమ్మి పాపం, ఏ పాపమూ ఎరగని చిదానందుడ్ని చంపేశారు. కాని అసలు ద్రోహి ఈ వరదుడే!"

కళ్యాణస్వామి, వరదుడి వంక తీవ్రంగా చూసి, "వీడు చెప్పుతున్నది నిజమేనా? నువ్వు నాకే ద్రోహం తలపెట్టాలని చూస్తున్నావా? నా సంగతి తెలిసే యీ

సాహసానికి ఒడిగట్టాడా?" అన్నాడు కోపంగా.

"స్వామీజీ, వీడి మాటలు నమ్మకండి! మనమధ్య పొరపొచ్చాలు లేవదీసి మనలో మనం కలహించుకొని నరుక్కొని చావాలని వీడి పన్నుగడ! కావాలంటే నాతో ఉన్న మనవాళ్ళను అడగండి" అన్నాడు.

వరదుడితోపాటు ఉండిన ముగ్గురు సహచరులు "అవును స్వామీజీ! వీడు చెప్పేది నిజంకాదు. మన వరదుడు అబద్ధం చెప్పటంలేదు. మేం ముగ్గురమూ కూడా వీళ్ళిద్దరినీ సోదాచేశాం. రాగి ఫలకం వీళ్ళవద్ద లేదు. వరదుడు దాన్ని తీసుకున్నాడనటం నిజంకాదు" అన్నారు.

అయినా కళ్యాణస్వామి ముఖంలో అనుమాన వీచికలు తొలగిపోలేదు. డబ్బుకోసం యెంతటివాడైనా నీచానికి తలొగ్గక మానడు! అందునా వేలకోట్ల రూపాయిల నిధి కోసం తనవాళ్ళనుకున్నవాళ్ళే చేజిక్కించుకోరని నమ్మేదెలా?

చిదానందుడు, వరదుడు తాను నమ్ముకున్న ముఖ్యమైన అనుచరులు! చిదానందుడిమీద ఆరోపణ తెచ్చిన వరదుడు, తాను మాత్రం ఆ అవకాశాన్ని వదులుకుంటాడని ఎలా నమ్మేది? నిజంగానే వరదుడు, తక్కినవాళ్ళలో కుట్ర చేసి రాగిరేకును తాను కాజేసి యెక్కడో దాచిపెట్టి వుంటాడు!

స్వామి మనసులో చెలరేగుతున్న అలజడిని, అతని అనుమానపు చూపుల్ని గ్రహించాడు వరదుడు.

"నామాట నమ్మండి స్వామీజీ! వీడు మాలో లేని పోని అనుమానాల్ని పుట్టించాడు!" అన్నాడు ప్రాధేయపడుతూ.

వర్మ అవకాశాన్ని చక్కగా వినియోగించుకున్నాడు.

"వాడి కల్లిబొల్లి మాటలకు కరిగిపోవద్దు స్వామీజీ! వీళ్ళందరు కుట్రపన్ని మిమ్మల్ని అంతం చెయ్యాలనికూడా అనుకోవటం మేము విన్నాం. అసలు ఆ రాగిరేకులో ఏమున్నదో కూడా మాకు తెలియదు. మాకెవరికీ ఆ భాష తెలియదు. మీరు చెప్పేవరకు యిక్కడ ఏదో నిధివున్న విషయం కూడా మాకు తెలియదు. మాకు ఆ రాగిరేకువల్ల ఎలాంటి ఉపయోగమూ లేదు. మాకు ధనాశ లేదు.

ఉద్యోగరీత్యా టైగర్ హిల్స్‌కి వచ్చిన మమ్మల్ని యెవడో మాంత్రికుడు యీ సొరంగంలో బంధించాడు. తప్పించుకొని పోవటానికి మార్గం తెలియక వస్తుంటే ఏదో మునిపర్ణశాలవంటిది కనిపించింది. మా స్నేహితురాలి జాడ కనుక్కోవటానికి ఆయనను అడగాలని వెళ్తే యీ రాగిరేకు కనిపించింది. అది వూరకే మాతో పట్టుకొస్తుండగా మీ అనుచరులు పట్టి బంధించారు.

అంతకుమించి ఇక్కడి నిధి నిక్షేపాల గురించి మాకేం తెలియవు. మీరు మమ్మల్ని వదిలిపెట్టేస్తే మా తోవన మేం పోతాం" అన్నాడు గుక్కతిప్పుకోకుండా.

కళ్యాణస్వామి ఏం మాట్లాడలేదు. వర్మ మాటలు అతనిలో అనుకోని మార్పు తీసుకొచ్చాయని అభిలాష్, వర్మ కూడా గ్రహించారు. వరదుడు తక్కిన అనుచరులు వర్మ వంక గుర్రుగాను, గురువు వంక టెన్షన్‌తోను చూస్తున్నారు.

స్వామి ఆ రాతి గదిలో అశాంతితో అటు యిటు పచార్లు చేస్తున్నాడు. అతనేం చేయబోతున్నాడో తక్కిన వాళ్ళకు అనూహ్యంగా వున్నది! అతని వంకే కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు.

* * *

వసంతవర్మతో మాట్లాడుతున్న కార్తీక్ కి, అశ్వనికి, హిమవంత్ కి కొద్దిక్షణాలు తమ అవయవాలు స్తంభించి పోతున్నట్టు, రక్తప్రసరణ ఆగిపోతున్నట్టు, నోటమాట రానట్టు, నాలిక పొడారిపోతున్నట్టు అనుభూతి కలిగింది. కొద్దిక్షణాలు చేష్టలుడిగిపోయినట్టు అలాగే కూచుండి పోయారు.

వసంతవర్మ కంగారుపడి యేదో అడగబోయేంతలో వాళ్ళలో చలనం వచ్చింది.

"ఏమిటి తాతగారూ, మీలో అనుకోకుండా ఏదో మార్పు వచ్చింది....అది మా ఊహకి అందటంలేదు!" అన్నారు ముగ్గురూ ఒకేసారి.

వసంతవర్మకు అర్థమయ్యింది. ఆయన తల వూపి, "అదంతా క్షుద్రశక్తుల ప్రభావం! కళ్యాణస్వామి మీ ఉనికి తెలుసుకోవటం కోసం ప్రయత్నించి వుంటాడు. మీరు వెనుతిరిగి పారిపోతుండవచ్చనే ఊహతో మిమ్మల్ని కదలకుండా స్తంభింపచెయ్యాలని ప్రయత్నించి వుంటాడు! ఈలోపల అతని ప్రయత్నానికి ఎవరో అవరోధం కల్పించి వుంటారు!" అన్నాడు.

"అయితే అతనికి మేమిక్కడ వున్నట్టు తెలిసిందంటారా?" అడిగాడు కార్తీక్.

"బహుశా తెలియకపోవచ్చు! అతని దుష్టశక్తుల ప్రభావం మా సోదరులమీద ఫలించకుండా మా అన్నగారి యోగవిద్య ఉపయోగపడింది. అందుకే ఆ రాగి ఫలకం మా అన్నగారు కూచునే ఆసనంకింద దాచివున్న సంగతి యిన్నాళ్ళు కళ్యాణస్వామి తెలుసుకోలేక పోయాడు.

మా అన్నగారు సమాధిలో లీనమయిపోగానే ఆ

రాగిఫలకం మీ కళ్ళబడటం, తద్వారా పర్ణశాల దాటిన మరుక్షణం అది స్వామి అనుచరుల కళ్ళబడటం, అతనికి సమాచారం చేరిపోవటం జరిగింది! ఇన్నాళ్ళుగా వాళ్ళకు నా స్థావరం కూడా తెలియకుండా అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాను! కాని ఇప్పుడు ముఖాముఖి ఎదురుకోవలసిన సమయం ఆసన్నమయింది.

మీకు మొదట అతని కార్యకలాపాల గురించి ఉపాసన గురించి, అతను వశపరచుకున్న దుష్టశక్తుల్ని గురించి అన్ని వివరాలు చెపుతాను. ఆ తర్వాత కళ్యాణ స్వామిని ఎలా నాశనం చెయ్యాలో పథకాన్ని రూపొందిస్తాను. నిగ్రహంతో వ్యవహరిస్తే అతన్ని, అతని అనుచరుల్ని మట్టుపెట్టడం కష్టంకాదని నా నమ్మకం! ఆ రాగిఫలకం గురించి, అతను మీ వాళ్ళను తొందరపడి ఏం చెయ్యడని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను." అన్నాడు వసంతవర్మ అందరివంకా పరిశీలనగా చూస్తూ.

"మీరేం చెపితే అది చెయ్యటానికి సిద్ధంగావున్నాం. ఎంత తొందరగా యిక్కడినుంచి బయటపడి మా ఊరు చేరుకోగలమా అని చాలా ఆత్రుతగా వున్నది! ఈ నిధి రహస్యం యిక్కడితోనే వదిలేసి మా దారిన మేం పోతాం! ముందు ఆ కళ్యాణస్వామి చెరనుంచి మా వాళ్ళను విడిపించుకోగలిగితే అదే పదివేలు!" అన్నాడు కార్తీక్.

వసంతవర్మ మందహాసం చేశాడు.

* * *

కార్తీక్, అశ్విని తుపాకులు చేతపట్టుకున్నారు.

అప్పటికే బాగా తెల్లవారిపోయినట్టుంది. వెల్తురు సన్నగా యెక్కడినుంచో పడుతోంది.

ముందుగా వసంతవర్మ నడుస్తున్నాడు. "నేను ముందుగా స్వామి ప్రాకారంవద్ద ఏ పక్కనుండి లోనికి ప్రవేశించటానికి అనుకూలంగా వుంటుందో చూసి మీకు సైగచేస్తాను. మీరు సరాసరి ముందు అతని పూజా గృహాన్ని, పూజా ద్రవ్యాల్ని. నాశనం చేసెయ్యాలి. మంత్ర శక్తి వున్న ఎముక స్వామికి అందుబాటులో లేకుండా నేను చూస్తాను.

సమయం చూసి స్వామిని అతని యిద్దరు అనుచరుల్ని తుపాకుల్తో కాల్చెయ్యండి. బయటినుంచి తక్కిన అయిదుగురు వస్తున్నారేమో నేను చూసి, మీకు సంకేతం అందిస్తాను. ఈలోపల బందీలుగా వున్న మీ స్నేహితుల్ని కూడా బంధనాలు తొలగిస్తే మీకు సాయంగా వుంటారు! నేను ఖాళీగా వుంటాననుకోకండి. నా వంతు నేనూ శత్రువుల్ని వేటాడతాను. ఇదిగో నా వేట కత్తి!" అన్నాడు పొడవాటి కత్తిని చేత ధరించిన వసంతవర్మ.

అందరూ మౌనంగా నడుస్తున్నారు.

వసంతవర్మ అటు యిటు చాలా పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. అతనివి పాము చెవులు. ఎక్కడ ఎంత చిన్న అలికిడి అయినా చెవులు నిక్కబొడుచుకొని వింటున్నాడు.

కళ్యాణస్వామి వుంటున్న రాతిగదిని సమీపించారు.

వసంతవర్మ గుమ్మం దగ్గరకు మెల్లిగా చేరుకొని లోనికి చూశాడు. లోపల కళ్యాణస్వామి అసహనంగా అటు ఇటు తిరుగుతూ బోనులోపడ్డ పులిలా హుంకరిస్తున్నాడు. అతడి పక్కనే వరదుడు చేతులు కట్టుకొని నిల్చున్నాడు. ఇద్దరు అనుచరులు ఓ పక్కగా నిల్చుని వున్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లో శూలాలున్నాయి.

"అయితే నిజం చెప్పదలచుకోలేదన్నమాట. అయితే అనుభవించు" అని శూలాలుపట్టుకున్న అనుచరులవంక చూసి, "వీడ్ని మీ శూలాలతో తూట్లు పొడిచి పారెయ్యండి! నాకే ద్రోహం తలపెట్టాడు!" అన్నాడు.

అనుచరులిద్దరు శూలాలతో వరదుడ్ని సమీపించారు. వరదుడు చలించలేదు.

"స్వామీజీ! మీ నమ్మకం పోగొట్టుకున్నాక నేను బతికినా ఒకటే, చచ్చినా ఒకటే! వాళ్ళ చేతుల్లో చచ్చేకన్నా, మీ చేతుల్లో చావటమే నాకు సంతోషంగా వుంటుంది. చిదానందుడ్ని సంహరించిన మీ కత్తితోనే నన్ను నరికెయ్యండి" అన్నాడు నిశ్చలంగా.

కళ్యాణస్వామి చేతి సైగతో అనుచరులు ఆగిపోయారు.

కళ్యాణస్వామి తల విదిలించాడు. వరదుడ్ని యెలా అర్థంచేసుకోవాలో అర్థంకానట్టు నిలిచిపోయాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో వరదుడి చూపు వసంతవర్మ మీద పడింది. ఉలిక్కిపడ్డాడు వరదుడు.

"స్వామీజీ, ఆపద ముంచుకొస్తోంది. ఎవరో శత్రువులు...." అని వరదుడు అంటుండగానే అశ్విని, హిమవంత్ పూజ గదిలోకి చొచ్చుకొని వచ్చేశారు. అక్కడి పూజా ద్రవ్యాల్ని, విగ్రహాలనీ క్షణంలో నేలమట్టం చేసేశారు.

ఈ లోపల వరదుడు, వసంతవర్మ మీదికి ఓ శూలంతో దూసుకొచ్చేశాడు.

కళ్యాణస్వామి విగ్రహం తాళ్ళచెంతనున్న మంత్రశక్తిగల ఎముకను, పొడవాటి వేటకత్తిని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

కార్తీక్ ఏమాత్రం ఆలస్యం చెయ్యకుండా కళ్యాణస్వామి చేతికి గురిచూసి కాల్చేశాడు. అతని చేతిలోని ఎముక దూరంగా యెగిరిపడింది. కాని యింతలోనే శూలాలు ధరించిన యిద్దరు అనుచరులు కార్తీక్ మీదకొచ్చేశారు.

ఈలోపల తనమీదికి దూసుకొచ్చిన వరదుణ్ని నేల కూల్చి కళ్యాణస్వామిమీదికి లంఘించాడు వసంతవర్మ. మరుక్షణం స్వామి చేతిలోని కత్తిని తన కత్తితో ఎగర గొట్టేసి అతని తల నరకబోయేంతలో వరదుడు దిగ్గున లేచి శూలంతో వసంతవర్మ చేతిలోని కత్తిని ఎగరగొట్టేశాడు.

అశ్వని గురిచూసి కళ్యాణస్వామిని కాల్చేశాడు. కాని వరదుడు అమాంతం స్వామికి అడ్డొచ్చేసి గుండు దెబ్బకు తను బలైపోయాడు. "స్వామీజీ, పరిస్థితి విషమించింది. నేను మీకేవిధంగానూ సాయపడలేక పోతున్నా....ను" అంటూ ప్రాణాలు వదిలాడు.

ఈలోపల హిమవంత్ కిందపడిన కత్తిని వసంతవర్మకు అందించాడు. ఓ శూలాన్ని కార్తీక్ మీదికి దాడిచేసిన అనుచరుల మీదికి గురిచూసి విసిరాడు. ఓ అనుచరుడు నేలకూలాడు. రెండోవాణ్ని కార్తీక్ తుపాకీతో కాల్చేశాడు.

వసంతవర్మ కత్తితో స్వామి మీదికి వెళ్ళేంతలో చాలా చిత్రంగా కళ్యాణస్వామి అక్కడినుంచి అంతర్థానమయి పోయాడు. అతను ఎటుపోయాడో, ఎలా మిస్సయ్యాడో ఎవరికీ అర్థంకాలేదు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో బయట వెతకడానికిపోయిన నలుగురు అనుచరులు అక్కడికొచ్చారు. వాళ్ళకి పరిస్థితి

తెల్సుకోవటానికి కూడా సమయం లేకపోయింది.

వసంతవర్మ యిద్దర్ని ఊచకోత కోసేంతలో కార్తీక్, అశ్వని తక్కిన యిద్దర్నీ కాల్చి చంపేశారు.

ఈలోపల హిమవంత్, వర్మను, అభిలాష్‌ని, దీప్తిని బంధవిముక్తుల్ని చేశాడు.

దీప్తి ఒక్కసారిగా వచ్చి కార్తీక్‌ని బలంగా కావలించుకుని అతని గుండెలమీద తలవాల్చి భోరున ఏడ్చేసింది. అంతదాకా ఆమె అణచిపెట్టి దాచుకున్న దుఃఖం ఒక్కసారిగా లావాలా తోసుకొని వచ్చేసింది.

కార్తీక్ ఆమె వెన్ను నిమిరి ఓదార్చాడు. "కాస్త ఓపికపట్టు! ఈ మాంత్రికుడు ఎటో తప్పించుకుపోయాడు. వాడి సంగతి చూస్తే, యిక మనకు శత్రుశేషం లేనట్టే! హాయిగా తిరిగి మన ఊరు వెళ్ళిపోవచ్చు!" అన్నాడు.

ఈలోపల అశ్వని, హిమవంత్, అభిలాష్, వర్మ, వసంతవర్మ చుట్టుపక్కల కళ్యాణస్వామి కోసం తీవ్రంగా గాలించి నిరాశగా అక్కడకు చేరుకున్నారు.

"చాలా చిత్రంగా వుంది. మన కళ్ళముందే కళ్యాణస్వామి తప్పించుకు పారిపోవటం చాలా వింతగా వుంది!" అన్నాడు వసంతవర్మ. కత్తి ధరించి అతను శత్రువుల్ని చీల్చి చెండాడుతుంటే అతను వయోవృద్ధుడన్న విషయమే ఎవరికీ స్ఫురరాలేదు!

నేలమీద చిదానందుడు వరదుడితోపాటు తక్కిన ఆరుగురు స్వామి అనుచరులు శవాల రూపంలో రక్తపు మడుగుల్లో తేలుతున్న దృశ్యం చాలా భయంకరంగా కనిపిస్తోంది.

(సశేషం)